

og snart en Tjeners Rolle. Jeg er ikke alene den ærede Ordførers Overordnede, men ogsaa hans Underordnede, idet jeg beboer en Gaard paa Kjøbenhavns Amt. Ligesom jeg kan forsikre ham, at jeg altid skal vise ham den beredvilligste Lydighed som hans Underordnede ligeoverfor alle Amtets Ordre, saaledes nærer jeg det Haab, at han i sin Egenstaaelse som Stiftamtmand vil vise det Samme med Hensyn til de Befalinger, der udgaae fra Ministeriet for Kirke og Underviisningsvæsenet.

Da ikke flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Lovudkastet (see Anh. A. Sp. 1457 ff.), efterat dets §§ 1 og 3 vare oplæste, vedtoges eenstemmigt med 36 St.

Formanden: Lovforslaget bliver nu at tilfille Formanden for det andet Thing med Anmodning om at forelægge det for samme.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Tredie Behandling af Udcast til Lov om Forandring i Lov om Sognebaands Løsning af 4de April 1855. (Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 650 ff.).

Der var til denne Behandling fremkommet følgende Endringsforslag:

Af Udvalgets Ordfører (B. Christensen):

Loven affattes saaledes:

§ 1.

De Medlemmer af Folkekirken, der have løst Sognebaand ifølge Lov af 4de April 1855, skulle have Ret til Enhver for sit Vedkommende at lade forrette Barnedaab, Brudevielse og Digtale i deres Sognekirke, samt Jordpaafastelse og Gravtale paa deres Sogns Kirkegaard ved den Præst, til hvem de have sluttet sig. Denne maa tidligst 4 og sildigst 2 Døgn forud ved skriftlig Henvendelse til Sognepræsten forvisse sig om, at Kirken eller Kirkegaarden ei er i Brug til den for Forretningen fastsatte Tid, og har han derhos at varetage ved Bestemmelsen af Tiden, hvad der er foreskrevet i Anordningen

af 29de Juli 1814 for Kjøbstæderne § 28 og i Anordningen af samme Datum for Landet § 21.

§ 2.

Naar nogle af de i § 1 omhandlede Medlemmer af Folkekirken ønske, at deres Sjælesørger skal forrette Altergang for dem i Sognets Kirke, da have de herom gjennem samme at indgive en Begjæring til Stiftets Biskop. Finder denne, at det Ansøgte ikke bør bevilges, har han at indsende Begjæringen, ledsaget med sin Erklæring, til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, som efter at have hørt Ansøgerne afgjør Sagen. Finder Biskoppen derimod, at det Ansøgte bør bevilges, da meddeler han den udensogns Præst Tilladelse til at holde Altergang et vist Antal Gange om Aaret i det fremmede Sogns Kirke for de Beboere af samme Sogn, der have sluttet sig til ham. Denne Tilladelse bør steds kun gives indtil videre og bør af Biskoppen tilbagekaldes, naar han finder, at den misbruges. Finder en saadan Tilbagekaldelse Sted, kunne Vedkommende fordrø Sagen afgjort af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet.

Ønskes det af den udensogns Præst, da kan Biskoppen tillige bestemme, paa hvad Tid den Altergang skal finde Sted, hvortil han meddeler Tilladelse, dog at han iagttaget, hvad der er foreskrevet i Anordningen for Kjøbstæderne af 29de Juli 1814 § 28 og Anordningen for Landet af samme Datum § 21. I modsat Fald gaaes der med Hensyn til Fastsættelsen af Tiden frem i Overensstemmelse med, hvad i § 1 er fastsat.

§ 3.

De Kirkebetjente, hvem det paaligger at være tilstede og deeltage i Tjenestens Besørgelse, naar denne forrettes af Sognets Præst, skulle have den samme Forpligtelse, naar den udføres af en udensogns Præst.

§ 4.

Ved Altergangen skal den udensogns Præst selv medbringe Brød og Vin, hvorimod Sognets Kirkebetjent har at drage Omsoer for, at hvad der igrigt er fornødent til Foretagelsen af ovennævnte kirkelige Forretninger er tilstede og i Orden.